

IV ROCZNICA INGRESU METROPOLITY ŁÓDZKIEGO – ARCYBISKUPA MARKA JĘDRASZEWSKIEGO

W święto Narodzenia Najświętszej Maryi Panny tj. 8 września, minęła IV rocznica Ingresu Księdza Arcybiskupa Marka Jędraszewskiego Metropolity Łódzkiego do Archikatedry Łódzkiej. Z tej okazji, w Bazylice Archikatedralnej, była sprawowana Msza święta w intencji Metropolity Łódzkiego.

Dnia 11 lipca 2012 roku papież Benedykt XVI mianował bp. Marka Jędraszewskiego arcybiskupem metropolitą łódzkim, a Ingres do archikatedry łódzkiej odbył 8 września 2012 r. Dewizą biskupią Pasterza Kościoła Łódzkiego są słowa Scire Christum (Znać Chrystusa).

Ekscelencjo Księżę Arcybiskupie Marek Jędraszewskiego

Z okazji IV rocznicy Ingresu do Archikatedry Łódzkiej przekazujemy najserdeczniejsze życzenia obfitości łask, sił i entuzjazmu do niesienia miłości Chrystusowej wszystkim, którzy jej potrzebują. Życzyny, aby pasterskie działania Księdza Arcybiskupa przynosiły obfite owoce w życiu całej wspólnoty Kościoła w Archidiecezji Łódzkiej.

Parafianie z parafii Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu
wraz z Duszpasterzami

BŁ. OJCIEC HONORAT KOŹMIŃSKI

Polski kapucyn o. Honorat Koźmiński (ur.16.10.1829, zm.16.12.1916, beat. 16.10.1988), patron 23. Pieszej Pielgrzymki Zgierskiej miał charyzmat poruszającego sumienia spowiednika i kierownika duchowego oraz

kaznodzieji i pisarza religijnego. Nade wszystko miał szczególny dar przyciągania ludzi i organizowania ich do działalności apostołskiej. Żyjąc w okresie najgłębszego upadku i ucisku Polski podjął odważnie wieloletnią i nie-

bezpieczną walkę z zaborcą o uratowanie kościoła i życia religijnego Polaków. Carski zaborca, chcąc odebrać Polakom wolę walki o niepodległość, dążył do unicestwienia ich wiary. Po powstaniu styczniowym bolesne represje uderzyły w Kościół Katolicki. Nastąpiły egzekucje lub zsyłki osób duchownych (w tym prymas ks. abpa Zygmunta Szczęsnego Felińskiego), zamykanie klasztorów, konfiskata majątków zakonnych. Pozostałych zakonników internowano do wymarcia w nielicznych klasztorach bez możliwości przyjmowania nowicjuszy. O. Honorat po kasacie kapucynów w Warszawie został internowany w klasztorze w Zakroczymiu w latach 1864-1892, a następnie do śmierci w Nowym Mieście nad Pilicą.

Na przekór prześladowaniu zrodził się opór narodu polskiego i narastała wola walki o swoją wiarę. Konfesonat o. Honorata oblegały coraz liczniej osoby poszukujące możliwości realizacji swego życia duchowego. Upoważniony do tego przez władze zakonne, ale w konspiracji przed władzą carską, o. Honorat rozpoczął zakładanie wśród swoich penitentów tajnych zgromadzeń zakonnych ustalając ich organizację oraz cele i zasady działania w oparciu o regułę Trzeciego Zakonu św. Franciszka. Działając w ukryciu bez habitów, bez klasztorów osoby powołane poświęcały się Bogu, prowadziły autentyczne życie zakonne, a ponadto pełniły apostołstwo środkami świeckimi: uczynkami miłości i przykładem życia. Poczynając od roku 1874 do 1895 o. Honorat założył 26 tajnych zgromadzeń zakonnych skierowanych do pracy apostołskiej w różnych środowiskach i celach działania jak wychowanie młodzieży, nauczanie dzieci, opieka nad biednymi czy chorymi itp. Siostry prowadziły tanie kuchnie, herbaciarnie, ochronki, warsztaty tkackie, przytułki dla służących, szwalnie, introligatornie. Bracia zajmowali się ogrodnictwem, pracowali w warsztatach kolejowych i fabrykach. Do dziś istnieje i działa 17 tych zgromadzeń. O. Honorat kierował tym wszystkim ze spowiednicy od rana do wieczora oraz za pomocą zakonspirowanej korespondencji. Sam przez 52 lata nie przestąpił progu klasztoru i nigdy nie widział wspólnot w działaniu. Dzięki niemu życie zakonne w Królestwie Polskim zamiast wygasnąć w ciągu 30 lat represji znacznie się rozrosło. W szczytowym okresie o. Honorat kierował

armią ok. 10.000 osób w zgromadzeniach zakonnych plus ok. 20.000 osób tzw. stowarzyszonych.

Oryginalność dzieła o. Honorata polega na tym, że potrafił on zespolić cel duszpasterski ze społecznym. Najpierw starał się pociągnąć ludzi do Boga, do świętości, a następnie zobowiązywał ich do działalności apostołskiej. Pod tym względem o. Honorat wyprzedził Sobór Watykański II i jego deklarację o apostołstwie świeckich. Dzięki niemu powstały różnorodne konspiracyjne struktury społeczne umacniające ducha polskości. Odzyskanie przez Polskę niepodległości i zjednoczenie trzech zaborów to w znacznej mierze zasługa o. Honorata. Stał się On wychowawcą narodu, polskim Janem Bosco.

Wierzył, że Polska będzie wolna tylko za sprawą Maryi przez ożywienie Jej kultu, a zwłaszcza kultu Madonny Jasnogórskiej. Sam poświęcił się w niewolę Maryi według formuły św. Ludwika Grignon de Montfort i szerzył ideę maryjnego niewolnictwa miłości, którą podjął potem ks. prymas Stefan Wyszyński pisząc w 1956 r. tekst Ślubów Jasnogórskich. Był inicjatorem zakładania kół Żywego Różańca. On też poddał myśl wystarania się w Rzymie o uroczystość M.B. Częstochowskiej, którą Polska święci 26 sierpnia od 1906 r.. W tym samym roku 1906 na wezwanie o. Honorata przybyła na Jasną Górę pielgrzymka narodowa licząca z górą pół miliona osób, na dzień poświęcenia nowej wieży.

Od chwili wstąpienia do zakonu o. Honorat realizował po franciszkańsku ideał świętości. Przede wszystkim naśladował Chrystusa. To On był centralnym punktem odniesienia jego życia duchowego. Na 40 lat przed dekretem Piusa X, dzięki gorliwości o. Honorata zwyczaj częściej i codziennej Komunii św. już się w Polsce praktykował.

On też swoim wpływem i pismami rozżarzył w kraju nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa. Był człowiekiem mrówczej pracowitości. Życie jego upłynęło na słuchaniu spowiedzi (nazywano go polskim Janem Vianneyem), na głoszeniu kazań, kierowaniu tajnymi zgromadzeniami zakonnymi, modlitwie i pracy pisarskiej, po której pozostał obszerny dorobek mimo, że większość tajnych listów musiała być niszczone.

Bohdan Czarnecki na podstawie książki "Patron zawierzenia i wytrwania"

Z BŁ. HONORATEM KOŹMIŃSKIM NA JASNĄ GÓRĘ – XXIII PIESZA PIELGRZYMKĄ ZGIERSKA

20 sierpnia, dzień wyczekiwany przez cały rok, na pielgrzymkę już wyruszyć przyszła pora. Po mszy św. po raz 23 ruszyliśmy na Jasną Górę z naszym kierownikiem duchowym ks. Janem Czekańskim i z relikwiami bł. Honorata Koźmińskiego, patrona pielgrzymki.

Towarzyszili nam również ks. Paweł Miziołek, od zawsze w zgierskiej pielgrzymce, jej dobry duch, który nas mobilizował, przywoływał do porządku, opowiadał nam o bł. Honoracie Koźmińskim, a także informował o występach naszych sportowców na olimpiadzie w Rio. Ksiądz Damian Czerwiński, który mówił o chrzcie Polski, o sakramencie chrztu św. i prowadził rozważania różańca św. Ksiądz Ryszard Żurek poliglota, odmawiający różaniec po łacinie i grecku, opowiadający dowcipy. Księża towarzyszyli nam w drodze cały czas, to było niezwykle dodające sił świadectwo. Żegnały nas rodziny, znajomi, władze miasta, księża ze zgierskich parafii, pielgrzymi duchowi. Ci, którzy szli po raz kolejny wiedzieli, że przed nami długi i trudny dzień, do przejścia ponad 40 km. Pierwsze-

spotykamy się z niesamowitą serdecznością mieszkańców, przychodzimy tu jak do rodziny, przyjaciół. Tu zawsze odbywa się wieczór pogodny, ale tym razem tylko

Apel Jasnogórski, bo przemoczone w dzień buty nie pozwoliły niektórym przybyć na zawadowską łąkę, aby wziąć udział w koncercie i wspólnej zabawie. Rano ruszamy do Łękawy na mszę świętą, wita nas serdecznie proboszcz ks. Władysław Pietrzyk, który kiedyś pielgrzymował ze zgierską pielgrzymką. Zapewnia nas, że nasza pielgrzymka jest mu bardzo bliska i żebyśmy czuli się jak u siebie. Na śniadanie kielbasa, odgrze-

wana w garnkach pożyczanych przez ks., Władysława od całej wsi. Dziś dwa odpoczynki w lesie, Kamieńsku, Bartodziejach i zmierzamy do Folwarków. W lesie tradycyjnie sponsorowana grochówka. Tego dnia dowiadujemy się, że dekretem biskupa ks. Jan zostaje przeniesiony do parafii w Aleksandrowie Łódzkim. Wszystkim popsuły się humory, ale ks. Jan, wirtuoz gitary, szybko nas pocieszył piosenkami i modlitwą.

Na wieczór pokutny w Folwarkach, dojechała młodzież z oazy, aby piękne rozważania ks. Jana o zaufaniu Bogu i o wypełnianiu woli Bożej oprawić śpiewem. Mój ulubiony dzień, rano wędrujemy do sanktuarium w Gidlach, po drodze strefa ciszy, różaniec. W Gidlach w dniu poświęconym rodzinie odnowienie przysięgi małżeńskiej dla par, jak co roku ustawia się długi szpaler par, które łączy baaardzo długa stuła. Po odpoczynku zmierzamy do Borowej, potem obiad w Garnku i wędrowka po najdłuższej ulicy do Skrzydlowa. Po Apelu Jasnogórskim

go dnia idziemy przez Konstantynów, Górkę Pabianicką, Pabianice, Pawlikowice na pierwszy nocleg w Dłutowie. Ten dzień to nieustająca gościnność mieszkańców parafii, gdzie mamy postoje, czekają, aby poczęstować ciastem, kompotem, kanapkami, chlebem ze smalcem, zupą czy kielbasą. Jest dość ciepło i pyszny kompot wspaniale gasi pragnienie. Dzień jak każdy na pielgrzymce kończymy Apelem Jasnogórskim. Rano, po mszy św. wędrujemy do Wadlewa, potem Družbice, z których wyruszamy w drogę z Najświętszym Sakramentem – Adoracja z rozważaniami ks. Jana, potem odpoczynek w lesie, Betchatów, Grocholice i w końcu Zawadów. Tu

w końcu długo wyczekiwany wieczór pogodny, prawdziwą listę przebojów, która porwała wszystkich do śpiewu i tańca, zakończono „belgijką”. Ostatni dzień i tylko 21 km. Przybywamy do Mstowa, zaraz ruszamy na Górkę Przeprósną. Tutaj dociera 8 autokarów ze Zgierza. Miło było zobaczyć znajomych, którzy, kiedyś chodzili na pielgrzymki, a teraz nie mają już sił, albo nie mają urlopu i przyjechali, aby na tej Górcie poczuć atmosferę pielgrzymki, uczestniczyć w zbiorowym przeproszaniu, za to, co było po drodze, brak cierpliwości, egoizm, brak otwartości na drugiego człowieka, przeproszamy Boga,

że odsuwamy Go w naszym życiu na dalszy plan, przepraszamy naszych przewodników za brak zaangażowania i rozproszenia. Uroczysta msza zostaje odprawiona przy ołtarzu polowym razem z pielgrzymami z Ozorkowa. Po mszy czeka na nas chleb ze smalcem i kiszone ogórki przywiezione ze Zgierza i przysmaki od znajomych, którzy przybyli autokarami. Jeszcze tylko jeden przystanek i już powitanie przed Szczytem. Śpiewamy na powitanie pieśń - deklarację - „Jestem Twój, zbaw mnie Panie. Amen”. Witający nas Paulin mówi: „ jest Was 261, to chyba niemożliwe”, ale zaraz wyjaśnia się, że to pielgrzymi autokarowi zwiększyli naszą objętość trzykrotnie. To nie do wiary, że te pięć dni w drodze już za nami, teraz nic nas nie boli, jest tylko radość. W Kaplicy Cudownego Obrazu Matki Bożej czujemy się jak w domu, w końcu możemy

do parafii MBDR, gdzie ostatnie nabożeństwo poprowadził ks. Jan. Po Apelu Jasnogórskim podziękowania dla osób zaangażowanych w organizację i przebieg pielgrzymki, przyznawane są tytuły Arcypątników za odbycie 20 pielgrzymek.

Nadeszła nieuchronna chwila rozstania z ks. Janem. Wszyscy jesteśmy wzruszeni. Ksiądz Proboszcz żegna go jak ukochane dziecko, obsypując na pożegnanie prezentami i widać, że nieba by mu uchylił. Ksiądz Jan dziękuje za zaufanie, jakiego tu doświadczył i że starał się nie przeszkadzać Panu Bogu. Wszystkie grupy parafialne, którymi opiekował się ks. Jan są obecne, niektórym

głos więźnię w gardle. Ksiądz Jan powiedział nam, że uczył się zgierskiej pielgrzymki, bo znał inne pielgrzymowanie, i że w końcu się nauczył. Ale ważniejsze jest chyba to, czego nas nauczył i co w nas pozostanie. Przez pięć lat prowadzenia pielgrzymki przemienił ją, wzbudził w nas taką tęsknotę za modlitwą, że na hasło o wyciszeniu cisza robiła się natychmiast w oczekiwaniu na słowa, które pozwolą nam przybliżyć się do Boga. Te lata to ciągłe zachęcanie nas do ciągłego rozwoju duchowego, prośby o zaangażowanie się, prowadzenie modlitw, śpiewanie piosenek do mikrofonu, o słuchanie konferencji i nie przeszkadzaniu innym, wprowadzeniu codziennych refleksji w ciszy. W tym roku przypominał nam, że nasze całe życie to pielgrzymka, nie tylko te parę dni, pytał w rozważaniach czy wpuszczamy Pana Boga do wszystkich naszych spraw, czy też staramy się coś ukryć, choć jest to niemożliwe. Jesteśmy wdzięczni Panu Bogu, za to, że na naszej drodze postawił takiego wyjątkowego kaptana.

Pielgrzymka to dla każdego duże wyzwanie, nie chodzi tylko o wysiłek fizyczny, który dla każdego ma inny

spojrzeć w oczy Mamy i powierzyć Jej nasze sprawy. 25 sierpnia „dzień zgierski”, tradycyjnie msza św. z udziałem władz miasta, Dziekana, Proboszcza parafii MBDR i zawierzenie Zgierza Matce Boskiej Częstochowskiej. W Dolinie Miłosierdzia uczestniczymy w Drodze Krzyżowej przygotowanej przez ks. Jana i młodzież z rozważaniami biskupa Rysia na Światowe Dni Młodzieży. 26 sierpnia włączamy się w jasnogórski program obchodów Święta MB Częstochowskiej. Wieczorem spokojnie, bez tłumów można pomodlić się w Kaplicy i być na adoracji Najświętszego Sakramentu. Cieszymy się tymi chwilami u Matki. Pogoda w tym roku była świetna, nie paliło nas słońce, padało dość mocno w niedzielę, a w poniedziałek krótko sięgnął drobny deszczyk. Temperatura była idealna do wędrowki.

27 sierpnia wracamy do domów autokarami. W Zgierzu spod kościoła pw. Jana Chrzciciela ruszamy

wymiar, musimy się zmierzyć z naszym gadulstwem, śmiechem, bólem fizycznym, niecierpliwością, egoizmem, upałem, deszczem, twardą podłogą, ciężkim bagażem czy niedoborem snu.

Co stanowi o magii pielgrzymki... ciepłe uśmiechy pątników po drodze, podawanie rąk, jako znaku pokoju, modlitewne skupienie, zamyślenie, zasłuchanie podczas konferencji, ból gardła od głośnego śpiewania, odciski na stopach, zmęczenie, spontaniczna i żywiołowa fala, przczajki, radość u szczytu Jasnej Góry czy też żal, że następna pielgrzymka dopiero za rok. A może codzienne pielgrzymkowe modlitwy: zawsze oczekiwane wśród mgieł unoszących się nad łąk i śpiewane w blaskach porannego słońca Go-

dzinki, msza święta, różaniec, Anioł Pański, Koronka do Miłosierdzia Bożego, adoracja Najświętszego Sakramentu w trakcie drogi z Drużbic, wieczór pogodny, modlitewne podsumowanie dnia, pełne refleksji nabożeństwo pokutne w Folwarkach, Droga Krzyżowa i uroda naszej polskiej przyrody po drodze. A może to wszyscy uczestnicy pielgrzymki, wspaniała służba porządkowa, służba medyczna nieoszczędzająca sił, żeby ponaprawiać nasze zbolełe, pocierane nogi, wspaniała śpiewająca grupa, uśmiechnięta załoga „Batorego”, bracia dźwigający nasze ciężkie bagaże i ci wszyscy ludzie, którzy nas po drodze witali, ugościli, przyjęli nas pod swój dach i czekają na nas, co roku jak na dobrych znajomych albo rodzinę...

Joanna Kapusta - pątniczka

MOJE WRAŻENIA PO XXIII ZGIERSKIEJ PIESZEJ PIELGRZYMCE NA JASNĄ GÓRĘ

To była już moja 4 piesza pielgrzymka i jak zwykle najtrudniejszy był pierwszy dzień, gdyż nogi musiały się przyzwyczaić. Wyruszyliśmy o 7.00 po Mszy św. w kościele Matki Bożej Dobrej Rady. Szliśmy 9 km pozdrawiając osoby, które nas witały. Kiedy po całym dniu doszliśmy do Dłutowa mieliśmy za sobą już 39,2km. Ja wiedziałam że obok mnie idzie Pan Jezus i nie pozwala mi się poddać, że wierzy we mnie, iż dojdę na Jasną Górę. Gdy przychodziły chwile zwątpienia, że nie dam rady to przypominałam sobie w jakiej idę intencji do Matki Bożej. Szliśmy tak dzień w dzień przez pięć dni na Jasną Górę przed jej oblicze, mijając Dłutów, Zawadów, Folwarki i Skrzydlew, aż tego piątego dnia już wiedzieliśmy, że to dzisiaj, że już niedługo spotkamy naszą Matkę. Kiedy doszliśmy na Górkę Przeprośną już ją widziałam (prawie, bo była mgła), przepiękną Jasną Górę, już myślałam, że tam jestem. Oprócz tego Górka

Przeprośna to jedno z najlepszych miejsc przed Jasną Górą. Później chyba był dla mnie najtrudniejszy odcinek, nie najdłuższy ze wszystkich, ale trudny do przejścia. Doszliśmy do kościoła św. Jana z Dukli. Następnie szliśmy prosto na Jasną Górę, kiedy już wchodziliśmy to przywitał nas arcybiskup metropolita łódzki Marek Jędraszewski. Czułam, wtedy wielką radość, że już doszliśmy, po przywitaniu poszliśmy do kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej, pomodliłam się tam i podziękowałam za to, że mnie, zwłaszcza w tych trudnych chwilach wspierała moja Matka. Następnego dnia mieliśmy Mszę św. w sali o. Kordeckiego gdzie składaliśmy nasze intencje, które przez całą drogę ze sobą nieśliśmy. Następnego dnia było Uroczystość Matki Bożej Częstochowskiej, więc uczestniczyliśmy we Mszy św. odpustowej. Dziś dziękuję Bogu za ten czas.

Magdalena Wierzbowska

PIELGRZYMKA NA SZLAKU MOJEGO ŻYCIA

Pamiętam jak dziś, choć od tego czasu minęły 23 lata, jechałem gdzieś rano moim fiatem 126p. i zobaczyłem barwny korowód ludzi wesoło śpiewających i maszerujących ulicą Śniechowskiego. Była ta 1 Zgierska Pielgrzymka do Częstochowy i obraz ten tak głęboko pozostał w mojej pamięci, że następnego roku postanowiłem zapisać się na pielgrzymkę.

Całą drogę szedłem walcząc z fizycznym bólem, dziesiątki razy chciałem zrobić krok w bok i wsiąść o samochodu towarzyszącego pielgrzymce, pogardliwie nazywanego padlinowozem, lecz zaciskałem zęby i szedłem dalej. I tak dotarłem pierwszy raz na pieszo na Jasną Górę.

Z roku na rok moja znajomość istoty Boga pogłębiała się przez pryzmat wspaniałych ludzi, których na szlaku tym poznałem

Patrząc dziś na moje życie, widzę, że zostało ono w pewnej mierze ukształtowane przez pielgrzymki. Każda wniosła coś do mojego życia, każda poświęcona była komuś, bo tak naprawdę rzadko prosiłem o coś dla siebie, niosłem w sercu intencje bliskich i znajomych nawet tych, których spotykałem po drodze.

Dziś śmiało mogę powiedzieć, że pielgrzymka w moim życiu jest punktem kulminacyjnym każdego roku. Czasem refleksji i duchowego resetu. Prawdopodobnie nie liczę już czasu zgodnie z kalendarzem, ale od sierpnia do sierpnia. Każda wspólna modlitwa z ludźmi, których tak dobrze znam, każda wspólna piosenka, każdy uśmiech jest jak wysokooktanowe paliwo dla mojej duszy, która staje się mieć nieograniczony apetyt na kolejne głębokie duchowe przeżycia.

Brat Dominik

„TRZEBA PAMIĘTAĆ O NIEUSTAJĄCEJ WDZIĘCZNOŚCI ZA TEN DAR JAKIM DLA CZŁOWIKA JEST DRUGI CZŁOWIEK”

Św. Jan Paweł II

Bractwo Pielgrzymkowe dziękuje wszystkim sponsorom za szczodrość materialną i finansową.

Jesteśmy wdzięczni za wrażliwość, bezinteresowną pomoc, okazaną życzliwość i wsparcie dla pątników.

Dziękujemy: za obiadki, za kiełbaski, za chlebek ze smalcem i ogórkiem małosolnym, za ciasto, za cukierki, jabłka, za słodkie bułeczki, za wsparcie finansowe.

Pielgrzymom Duchowym dziękujemy za wspierającą modlitwę, która prowadziła nas do Tronu Pani Jasnogórskiej.

Jesteśmy

wdzięczni ks.

Janowi Czekal-

skiemu za owoc-

ną pięcioletnią

posługę duszpa-

sterską Parafii

MBDR oraz za

pracę włożoną w

przeprowadzenie

pięciu pielgrzy-

mek zgierskich.

Życzymy mu, aby Bóg hojnie nagroził

jego trud wszelkimi łaskami, dobrym zdrowiem, długim

życiem i strzegł go ode złego.

Dziękujemy kapłanom, którzy wzięli udział w piel-

grzymce ks. Pawłowi, ks. Damianowi i ks. Ryszardowi za

rekolekcje w drodze, za opiekę duchową, chwilę modlitwy, refleksji, zadumy, posługę duszpasterską oraz wspólne pielgrzymowanie.

Wyrazy wdzięczności kieruję do wszystkich pątników. Pielgrzymowanie to wspólny trud, wspólny cel, który wzbogaca duszę człowieka, bo pozwala spotkać się z Bogiem, poprzez wspólną drogę, modlitwę i ofiarne pomaganie sobie.

Przede wszystkim dziękujemy Panu Bogu, za to, że postawił nas wszystkich na wspólnej drodze pątniczego szlaku.

*Bractwo Pielgrzymkowe
Elżbieta Adamczyk*

NOWE OSOBY W LITURGICZNEJ SŁUŻBIE OŁTARZA

Liturgiczna Służba Ołtarza w naszej parafii liczy obecnie 26 osób, 18 ministrantów, 8 lektorów i 1 ceremoniarz. Obecnie do grona LSO zostało włączonych czterech chłopców, którzy dnia 12 czerwca br. zostali, podczas niedzielnej Eucharystii, uroczystie przyjęci do grona kandydatów na ministrantów.

Jakub Bartczak, Franciszek Łodkowski, Jakub Paszkowski i Wojciech Stopczyk rozpoczną przygotowania w postaci zbiórek formacyjnych do pełnienia zaszczytnej i wymagającej funkcji ministranta, podczas których nauczą się postaw, zachowań, wykonywania obowiązków ministranta, przygotowań do Mszy św. i samego przebiegu Eucharystii od strony prezbiterium.

O tym, kiedy Ci chłopcy dołączą do ministrantów parafii Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu, zadecyduje czas i ich zaangażowanie w przygotowania do pełnienia funkcji ministranta. Na czas przygotowań, do wstąpienia do

grona ministrantów, życzymy wytrwałości w podjętej decyzji.

Nowym kandydatom gratulujemy i życzymy radosnej służby przy ołtarzu Pańskim. Niech wzorem Św. Dominika Savio przyjaciółmi ich będą zawsze Jezus i Maryja.

Jacek Graczyk

LITURGICZNA SŁUŻBA OŁTARZA I MŁODZIEŻOWA ASYSTA PARAFIALNA W ZOO SAFARI I ŚWINICACH WARCKICH

Zbliżał się okres wakacyjny, czas wyjazdów, odpoczynku, przerwy w spotkaniach formacyjnych, więc dzięki księdzu Tomaszowi, opiekunowi Liturgicznej Służby Ołtarza mogliśmy wspólnie udać się na wycieczkę do ZOO Safari, gdzie dowiedzieliśmy się wielu ciekawych rzeczy nie tylko o zwierzętach, ale o środowisku w którym żyją. Zakończeniem zwiedzania było ognisko, na które wielu uczestników czekało z niecierpliwością. Po wyjściu z ZOO wybraliśmy się do Świnic Warckich – miejsca narodzin i chrztu św. s. Faustyny. Zanim dotarliśmy do Świnic, zatrzymaliśmy się w Uniejowie, gdzie poszliśmy zwiedzić kościół parafialny św. Floriana, w którym znajdują się relikwie św. Bogumiła, następnie zwiedzaliśmy termy. Uniejów był wybrany do zwiedzenia całkiem spontanicznie, więc czasu nie

było zbyt dużo. Ale cóż... Przedostatnim miejscem były Świnice Warckie, a dokładniej kościół, gdzie św. s. Faustyna została włączona do Kościoła i gdzie przez kilkana-

ście lat uczęszczała na Eucharystię. Na miejsce przybyliśmy o godzinie Miłosierdzia, czyli o 15:00. Ksiądz Tomasz zabrał nas do kaplicy św. s. Faustyny, gdzie odbyła się koronka do Miłosierdzia Bożego, po której udaliśmy się do domu Świętej. Na zakończenie wycieczki po-

wróciliśmy do kościoła w Świnicach, gdzie uczestniczyliśmy w Eucharystii.

Za zorganizowanie tej wycieczki i udany jej przebieg w imieniu uczestników, księdzu Tomaszowi serdecznie dziękujemy.

Jacek Graczyk

CZŁONKOWIE AKCJI KATOLICKIEJ U STÓP PANNY JAZŁOWIECKIEJ

3 września 2016 roku Rada Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej, wspólnie z członkami Parafialnych Oddziałów Akcji Katolickiej Archidiecezji Łódzkiej i Księżmi Asystentami wybrali się na pielgrzymkę do sanktuarium w Szymanowie, Niepokalanowie, a także zwiedzili Muzeum Ludowe w Sromowie.

Wspólne pielgrzymowanie, to troska o rozwój duchowy członków Akcji Katolickiej, a także jest to sposobność do bliższego poznania się nawzajem i wymiany swoich bogatych doświadczeń w działalności stowarzyszenia. W Szymanowie, w słynącym cudami Sanktuarium Matki Boskiej Jazłowieckiej, ks. asystent diecezjalny kan. dr Andrzej Blewiński wspólnie z asystentem POAK ks. Tadeuszem Sochą,

celebrowali Mszę świętą w intencji członków Akcji Katolickiej.

Stefan kardynał Wyszyński, prymas Polski o cudownym posągu Najświętszej Maryi Panny Jazłowieckiej, tak pisał - „...Pani Jazłowiecka ma dla polskiej religijności szczególne znaczenie, jakiś odcień szczególny, zabarwienie patriotyczne, narodowe, rycerskie. Tu ją kochają czcżą, nie zapomnieli o Niej. Przychodzą do niej, aby się przypominać, aby wypraszać łaski krzepić się nadziejami, bo to jest Matka pięknej miłości i nie wędnącej nadziei”.

My też przybyliśmy, aby dziękować i prosić o rozwój duchowy członków Akcji Katolickiej w naszej Archidiecezji Łódzkiej. Będąc w Sanktua-

rium, mieliśmy przyjemność spotkania się, z siostrą ze zgromadzenia Sióstr Niepokalanek i wysłuchania historii zgromadzenia.

Na naszym szlaku pielgrzymim udaliśmy się do Niepokalanowa, gdzie był czas na modlitwę w Bazylice NMP, kaplicy św. Maksymiliana, zwiedzanie muzeum, gdzie zapoznaliśmy się z historią i działalnością św. o. Maksymiliana Marii Kolbe.

Ostatnim punktem naszej podróży było Muzeum w Ludowe Rodziny Brzozowskich w Sromowie. To interesu-

jące miejsce, gdzie podziwialiśmy piękne rękodzieła, ruchome szopki nawiązujące m.in. do tradycji ludowych i liczne płaskorzeźby.

Wspólne pielgrzymowanie to chwile, które przyniosły nam wiele radości, a także ubogaciły duchowo. Dziękujemy ks. Asystentowi za wspólnie spędzony czas.

Marianna Strugińska Felczyńska

ZLOT RODZINNY PTSM I AKCJI KATOLICKIEJ

Już po raz 15-ty w dn.12-18 sierpnia 2016 r spotkali się członkowie Polskiego Towarzystwa Schronisk Młodzieżowych –Oddział w Łodzi i członkowie Akcji Katolickiej. Wspólnie udali się do Karpacza. Program spotkania miał charakter turystyczno-integracyjny.

Atrakcyjne wyjazdy autokarem pozwoliły na zwiedzanie górskich miejscowości turystycznych z pięknymi widokami i niepowtarzalną atmosferą. Korzystaliśmy z licznych atrakcji turystycznych ciesząc się urokami piękna gór, pałaców, kościołów i ogrodów.

Wiele treści edukacyjnych wzbogaciło naszą wiedzę

historyczną (zamki, pałace, obiekty sakralne, muzea), przyrodniczą np. Ogród Japoński, wodospady: Kamieńczyk i Szklarka i odkrywania piękna przyrody. Zamki, pałace są przykładem wielu stylów architektonicznych.

Św. Augustyn powiedział: „Świat jest książką i ci co nie podróżują czytają tylko jedną stronę”. W nawiązaniu do tej myśli od-

krywamy uroki tego świata, którego stwórcą jest Bóg, poprzez podróże, a także poznając nowe ciekawe miejsca czytamy kolejną kartkę książki życia.

Krystyna Mamińska

II PIKNIK HISTORYCZNY PRZY KATEDRZE

Już po raz drugi, na placu przy katedrze, w sercu miasta Łodzi, odbył się piknik historyczny zorganizowany przez Klub Poszukiwawczo-Eksploracyjny 'Eksplorator', Grupę Rekonstrukcji Historycznej 'Żelazny Orzeł', Akcję Katolicką Archidiecezji Łódzkiej i tygodnik katolicki Niedziela Łódzka. Pomysłodawcą tego wydarzenia przybliżającego młodym i tym trochę starszym historię i to, co jest z nią związane jest Anna Skopińska, redaktor naczelny Niedzieli Łódzkiej. - „Nasz Piknik służy popularyzacji historii, spotkaniu tych, którzy mają pasje

związane z militariami, historią i różnego rodzaju rekonstrukcjami. – mówiła pomysłodawczyni pikniku Anna Skopińska

Atrakcją tegorocznego pikniku był czołg 7tp - polski czołg lekki skonstruowany przed II wojną światową. Obok tankietek TK-3 i TKS był podstawową bronią polskich sił pancernych podczas wojny obronnej 1939 r. W trakcie imprezy można było zobaczyć żywe dioramy grup rekonstrukcyjnych - od średniowiecza po współczesność, zapoznać się z umundurowaniem i uzbrojeniem poszczególnych grup oraz przyrzeć się pol-

skiej husarii. Dla dzieci ciekawe było poszukiwanie skarbów za pomocą wykrywaczy metali, przejażdżka na koniu, konkursy, makijaże a dla starszych stoisko z książkami i biżuterią patriotyczną.

Podczas otwarcia pikniku, do zebranych zwrócił się Ksiądz Arcybiskup Marek Jędraszewski, który obejrzał wystawę i wysłuchał opowieści właścicieli eksponatów, znajdujących się na wystawie przy katedrze.

- „Dziś będąc tutaj, przyglądając się temu, co zostało przygotowane, chcemy uczyć się od tych którzy byli przed nami tego, co znaczy prawdziwy patriotyzm, czyli ukochanie ojczyzny. Każdy naród ma prawo i obowiązek, tej miłości się nauczyć.” - mówił Metropolita Łódzki.

Piknik to świetna metoda uczenia historii poprzez obserwację, udział w różnych wydarzeniach. Dzieci wróciły zadowolone, bo brały udział w zabawach a tym samym lekcji historii. Dorośli też mile wspominali i opowiadali o wydarzeniach na pikniku.

Dzieci, wraz z rodzicami, ze świetlicy środowiskowej przy parafii MBD Rady uczestniczyły w pikniku, a także zwiedzały piękne i historyczne zakątki Łodzi.

Dziękujemy i czekamy na pomysł na następny piknik za rok.

Agnieszka Gajek

źródło: Archidiecezja Łódzka

BRAMA MIŁOSIERDZIA

Wszyscy wierni mogą zyskać odpust zupełny odbywając pielgrzymkę do Drzwi Świętych otwartych w Bazylikach papieskich w Rzymie, w każdej Katedrze oraz kościołach wyznaczonych przez Biskupa Diecezjalnego.

„Ważne jest, aby ten moment był połączony przede wszystkim z Sakramentem Pojednania i uczestnictwem we Mszy św. oraz refleksją nad miłosierdziem. Konieczne będzie, by tym celebrazjom towarzyszyło wyznanie wiary i modlitwa za mnie – prosi Ojciec Święty – oraz w intencjach, które noszę w sercu dla dobra Kościoła i całego świata” (Ojciec Święty Franciszek, List z dnia 1 września 2015 roku).

Osoby, które z różnych powodów nie będą mogły przejść przez Święte Drzwi, zwłaszcza chorzy, starsi i samotni, mogą zyskać łaskę odpustu zupełnego przyjmując Komunię świętą lub uczestnicząc we Mszy świętej lub w modlitwie wspólnotowej, również za pośrednictwem różnych środków przekazu, budząc w sobie intencję spełnienia zwykłych warunków, tj. brak przywiązania do jakiegokolwiek grzechu, po sakramentalnej spowiedzi przyjęcie Komunii świętej i modlitwa według intencji Ojca, gdy tylko to będzie możliwe.

Wszyscy wierni otrzymają jubileuszowy odpust za każdym razem, kiedy wypełniają warunki zwykłe, o których była mowa poprzednio, oraz sami spełnią jeden lub kilka z uczynków miłosierdzia, co do ciała lub, co do duszy. „Wiąże się z tym zaangażowanie w życie miłosierdziem, aby otrzymać łaskę pełnego i głębokiego przebaczenia mocą miłości Ojca, który nikogo nie wyklucza. Będzie to, więc pełny odpust jubileuszowy, owoc samego wydarzenia, które jest celebrowane i przeżywane z wiarą, nadzieją i miłością” (Ojciec Święty Franciszek, List z dnia 1 września 2015 roku).

Źródło: Archidiecezja Łódzka

Dnia 14 września we środę odbędzie się pielgrzymka **do kościoła św. Katarzyny**, gdzie wspólnie **przekroczymy Bramę Miłosierdzia**. Grupa wyruszy z naszego kościoła o godz. 14.30. W programie koronka do Miłosierdzia Bożego. Msza św. oraz adoracja Najświętszego Sakramentu. Zakończenie wspólnej modlitwy o godz. 17.30.

Ks. Proboszcz Andrzej Blewiński wraz z duszpasterzami serdecznie zapraszają i zachęcają Parafian do wzięcia udziału w tym historycznym wydarzeniu.

X OGÓLNOPOLSKA KONFERENCJA "KULTURA I TURYSTYKA - SACRUM I PROFANUM"

W dniach 26-27 października 2016 roku w Wyższym Seminarium Duchowym w Łodzi

odbędzie się X Ogólnopolska Konferencja "Kultura i turystyka- sacrum i profanum" dotycząca szeroko pojętej turystyki religijnej.

Konferencja trwać będzie dwa dni, w czasie których uczestnicy wysłuchają kilkunastu wystąpień a dodatkowo, jak co roku, wezmą udział w wieczorze kulturalnym oraz uroczystej kolacji.

Nowością w tym roku jest wycieczka po Łodzi śladami czterech kultur, tak więc po raz pierwszy w historii program konferencji będzie tak bardzo bogaty. Uczestnicy odwiedzą podziemia Archikatedry Łódzkiej, kościół Ewangelicko-Augsburski im. św. Mateusza, Cerkiew im. Aleksandra Newskiego oraz Cmentarz Żydowski.

Dodatkowo w jednej z najnowocześniejszych sal multimedialnych w Europie, znajdującej się w podziemiach

Archikatedry Łódzkiej, na 36 metrowym ekranie panoramicznym obejrzą film o historii wielokulturowości Łodzi.

Wszystkie niezbędne informacje znajdują się na stronie internetowej konferencji: www.konferencja2016.rotwl.pl

Należy pamiętać, że turystyka religijna to nie tylko pielgrzymki, ale także szerokie spectrum zagadnień, form turystyki, motywów podróży i sposobów ich odczuwania, jak również wiele religii i wyznań. Turystyka religijna to zarówno sacrum, jak i profanum - tak więc zbliżająca się konferencja będzie najbardziej ambitną i największą z dotychczasowych.

źródło: Archidiecezja Łódzka

DUSZPASTERZE ZAPRASZAJĄ DZIECI I MŁODZIEŻ DO ŚWIETLICY ŚRODOWISKOWEJ

Świetlica jest czynna od poniedziałku do czwartku od 15.00 do 18.00. W ofercie m.in.: zajęcia edukacyjne (także wyrównywanie braków szkolnych), plastyczne, informatyczne, a także **nowe zajęcia sportowe**.

Można też skorzystać z bezpłatnych usług prawniczych, kuratora zawodowego, logopedy, punktu konsultacyjnego związanego z uzależnieniami. Bliższe informacje w kancelarii parafialnej Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu lub w świetlicy w godz. otwarcia.

Zapraszamy

I ZGIERSKI FESTIWAL PIOSENKI RELIGIJNEJ

Przesłuchania
odbędą się
w sobotę
8.10.2016r.
od godz.10.00
w d. Kolegium
Nauczycielskim
w Zgierzu, ul. 3 Maja 46

Koncert
Laureatów
odbędzie się
w niedzielę 16.10.2016r.
o godz.15.00
w kościele Matki Bożej
Dobrej Rady w Zgierzu
ul. Marii Skłodowskiej-Curie

Gość specjalny
ZELOWSKIE DZWONKI

Termin nadsyłania zgłoszeń -
do 30 września 2016r.
Formularz należy wysłać na adres:
zfpr2016@gmail.com
Szczegółowy regulamin konkursu
i karta zgłoszeń na stronie parafii
www.mbrd.archidiecezja.lodz.pl

Organizatorzy:
Parafia Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu
i Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej

Otwórzcie
drzwi
Chrystusowi
Festiwal
ZGIERZ 2016

DIALOGI W KATEDRZE

Zapraszamy serdecznie do udziału w „Dialogach w Katedrze” prowadzonych pod przewodnictwem Księdza Arcybiskupa Marka Jędraszewskiego, Metropolity Łódzkiego.

Wrześniowe Dialogi odbędą się wyjątkowo w czwartek 15 września o godz. 19.30.

Tematem spotkania będzie "Codzienna modlitwa: wartości i trudności". Następne Dialogi będą odbywać się tradycyjnie w drugie piątki miesiąca.

Źródło: Archidiecezja Łódzka

Z KSIĄG PARAFIALNYCH

Odeszli do wieczności

Ryszard Sobczyk (ur.1929)
Leszek Juchniewicz (ur.1947)
Stanisława Paduszyńska (ur.1943)
Ireneusz Beniak (ur.1946)
Heronima Unton-Kusiak (ur.1929)
Dariusz Adamski (ur.1955)
Marianna Moszczyńska (ur.1947)
Barbara Pryczek (ur.1926)
Kazimierz Smuga (ur.1945)
Zbigniew Jurczyński (ur.1957)
Władysław Guzek (ur.1924)
Genowefa Luźniakowska (ur.1936)
Zenon Kaleta (ur.1946)
Zdzisław Frankiewicz (ur.1936)
Marek Woźniak (ur.1964)
Janina Gorąca (ur.1930)
Irena Kasierska (ur.1930)

Módlmy się za zmarłych, aby przez Boże miłosierdzie weszli do chwaly życia wiecznego.

Sakrament chrztu otrzymali

Alan Kulej
Zuzanna Aleksandra Niewiadomska
Michał Dominik Kalinowski
Franciszek Sebastian Wojtysiak
Amelia Gackiewicz
Anastazja Mendelewska
Antonina Mendelewska
Krzysztof Ryszard Jędrzejek
Michał Królikowski

Módlmy się za dzieci ochrzczone, aby Duch Św. napelniał je swoimi darami i prowadził przez życie drogą prawdy.

Sakrament małżeństwa zawarli

Krzysztof Mendelewski i Małgorzata Smela-Mendelewska

Karolina Skowron i Daniel Strzelecki

Życzymy Bożego błogostawieństwa Młodej Parze w zdrowiu i radości na długie lata małżeńskiego życia.

*Opracowała na podstawie Ksiąg Parafialnych:
Katarzyna Dąbrowska*

Kancelaria Parafialna czynna od poniedziałku do piątku w godz.; 9: 00– 11: 00 oraz 15:00– 16:30; Tel: 42 /716-27-65

Wydawca: Parafia Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu, 95-100 Zgierz ul. M. Skłodowskiej – Curie 3

Redakcja: Ks. Kan. dr Andrzej Blewiński – Proboszcz Parafii; redaktor: Ks. dr Tomasz Cyliński.

Nr konta parafialnego: Bank Spółdzielczy w Zgierzu **36 8783 0004 0015 6097 2000 0001**

Nr konta Świątlicy Środowiskowej: Bank Spółdzielczy w Zgierzu 34 8783 0004 0015 8932 2000 0001

Za wszelkie wpłaty na rzecz parafii i Świątlicy Środowiskowej składamy serdeczne Bóg zapłać

www.mbrd.archidiecezja.lodz.pl e-mail: gazeta.dobrarada@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo do opracowania redakcyjnego tekstów oraz prawo do korekty stylistycznej i ortograficznej.

Zespół Redakcyjny „Dobra Rada”: Marianna Strugińska-Felczyńska, Agnieszka Gajek, Elżbieta Hildt, Barbara Musiał, Katarzyna Dąbrowska.

Składanie gazetki: Agnieszka Gajek, Marianna Strugińska-Felczyńska, Katarzyna Wieczorek

Dystrybutor: Marek Cylke